

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

При сприятливому розвитку подій це не дозволить досягнути рівня країн-лідерів ЄС, але сприятиме підвищенню загального рівня інноваційної активності та досягненню Україною середнього для ЄС рівня інноваційної діяльності за значенням інноваційного індексу.

За умов проведення «інерційної» інноваційної політики не слід очікувати поліпшення позицій України відносно інших європейських країн. Скоріше, навпаки, Україна почне втрачати навіть ті відносно невеликі переваги, що ще зберігаються. Як результат, країна може опинитися наприкінці списку країн, що оцінюються за допомогою інструментів ЄГ.

Отже, відсутність виваженої інвестиційної політики, спрямованої на активне стимулювання розвитку національного промислового виробництва, призводить до негативних наслідків, а брак реально діючих механізмів управління інноваційним розвитком не дає можливості вітчизняній науково-технічній сфері перетворитися на рушійну силу зростання національної економіки.

Зазначені явища є суттєвою загрозою національним інтересам і економічній безпеці України, оскільки можуть призвести до здійснення деформованої, якісно неповноцінної модернізації економіки за рахунок впровадження зарубіжними інвесторами застарілих і невідконтрольних українській стороні технологій, розрахованих на практику винесення шкідливих і небезпечних виробництв у країни "третього світу". Зростання технологічної залежності від зарубіжних країн таїть у собі загрозу руйнації вітчизняного науково-технічного потенціалу, а отже - інтелектуального і соціального занепаду.

Завданням, яке вітчизняна наука має вирішувати спільно з органами державної влади, є нейтралізація зазначених негативних тенденцій, обрuntuвання і реалізація дієвої науково-технічної, інноваційної політики, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності України, наближення її до рівня економічно і соціально розвинутих країн світу.

При цьому необхідно враховувати, що економіка України значною мірою зорієнтована на зовнішній ринок. Можливості України брати участь у світових економічних обмінах на старій структурній основі та ціновій конкурентоспроможності фактично вичерпані. Місце України на світовому ринку в першу чергу буде залежати від того, наскільки ефективно розв'язуватиметься у найближчий час питання підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки на основі інновацій.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Смитиенко Б.М. Мировая экономика: учебник для студентов вузов / Б.М. Смитиенко // М.: Юрайт: Высшее образование, 2009. – 581с.
2. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.pir.dp.ua/uploads/StrategizInnovRazvitiyaUkr.doc
3. Сидоренко О. США, Швейцарія та Данія очолили рейтинг ВЕФ за індексом глобальної конкурентоспроможності / О. Сидоренко // Дзеркало тижня. – 2008. – №5
3. Глазьев С. Мировой экономический кризис как процесс смены технологических укладов / С. Глазьев // Вопросы экономики. - №3. – 2008. – С.26-38.
4. Полтерович В.М. Гипотеза об инновационной паузе и стратегия модернизация / В.М. Полтерович // Вопросы экономики. - №6. – 2009. – С.4-23.

РЕЗЮМЕ

В статье изучено и проанализировано влияние экономического кризиса на развитие инновационной составляющей развитых и развивающихся стран мира, а также рассмотрены пути выхода из него.

Ключевые слова: наука, инновация, инвестиция, государственная поддержка, нанотехнологии, биотехнологии, экономический кризис, человеческий потенциал.

РЕЗЮМЕ

У статті визначено й проаналізовано вплив світової економічної кризи на розвиток інноваційної складової розвинутих країн і країн, що розвиваються, а також розглянуті шляхи виходу з нього.

Ключові слова: наука, інновація, інвестиція, державна підтримка, нанотехнології, біотехнології, економічна криза, людський потенціал.

SUMMARY

In article studied and analyzed the impact of economic crisis on the development of innovative component developed and developing countries, and also examine ways of overcoming it.

Key words: science, innovation, investment, government support, nanotechnology, biotechnology, economic crisis, the human potential.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ФОРМУВАННЯ ФОНДОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ: ДОСВІД КРАЇН ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ

Балашова О.В., старший викладач кафедри фінансів Донбаської державної машинобудівної академії

Актуальність теми дослідження. Глобалізація світової економіки та інтеграція до неї України потребують від держави створення умов для вигідного позиціонування країни і забезпечення її економічної безпеки. Важливою передумовою цього є сталій економічний розвиток, який не можливий без активізації інвестиційної діяльності. Проблема поживлення інвестиційного процесу і залучення масових іноземних інвестицій потребує покращення інвестиційного клімату у країні. Найважливішим напрямом рішення цієї задачі є розвиток вітчизняного ринку цінних паперів як найбільш ефективного механізму перерозподілу грошових ресурсів на користь реального сектору економіки.

Міжнародний рух капіталу, його активна міграція між країнами є найважливішою складовою і формою сучасних міжнародних економічних відносин. Рух капіталу істотно відрізняється від руху товарів, оскільки являє собою зарубіжне інвестування - процес вилучення частини капіталу з національного обороту в даній країні і переміщення його в товарній або грошовій формі у виробничий процес і обіг іншої країни. Основною причиною і передумовою вивозу капіталу є відносний надлишок капіталу в даній країні, його нагромадження. З метою одержання підприємницького прибутку або відсотка він переводиться за кордон. Характерно, що експорт капіталу може здійснюватися і при дефіциті капіталу для внутрішнього інвестування.

Метою дослідження є розробка державної політики формування фондового ринку в Україні на засадах використання досвіду країн центральної та східної Європи.

Проблемам глобалізації та інтернаціоналізації сучасних ринків капіталу присвячені дослідження таких американських і європейських авторів як Ф. Фабоzzі, Л. Дж. Гейтман, Б. Койл, Р. Розен, Дж. Фрідман та ін. Перспективи інтеграції ринків цінних паперів України та інших країн СНД досліджені в роботах Алексєєва М., Макогона Ю., Мозгового О., Оскольського В. та інших

Структуру сучасної міжнародної економіки, відносини між окремими частинами світового господарства багато в чому визначає розподіл зарубіжних інвестицій по країнах і галузях промисловості. Провідними країнами у сфері прямих інвестицій є основні промислово розвинуті країни. Розташовуючи приблизно 4/5 щорічного потоку прямих інвестицій, вони одночасно є найбільшими імпортерами та експортерами капіталу [1].

Міжнародний рух капіталу, займаючи провідне місце в міжнародних економічних відносинах, істотно впливає на світову економіку:

- сприяє зростанню світової економіки. Капітал перетинає кордони в пошуках сприятливих сфер свого застосування і приросту у світових масштабах;

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

- поглиблює міжнародний поділ праці і співробітництва. Вивіз капіталу є однією з найважливіших умов формування і розвитку міжнародного поділу праці;
- збільшує обсяги взаємного товарообміну країнами, у тому числі проміжними продуктами, філіями міжнародних корпорацій, стимулює розвиток світової торгівлі.

Наслідки міжнародного руху капіталу позначаються на соціально-економічних і політичних цілях конкретної країни. Природно, вони різні для розвинутих і слабозвинених країн, а також країн з перехідною економікою. Однак у будь-якому випадку не можна уповати на можливість використання тільки позитивних чинників, відкидаючи негативні наслідки. Державна політика повинна шукати компроміси, виділяючи пріоритетні фактори в такому складному і суперечливому процесі, як міжнародна міграція капіталу [2].

Відкрита економіка України, що стихійно формувалася в першій половині 90-х років, була близька до анархічності. У нинішній час її в більшому ступені можна характеризувати як квазівідкритість.

У цілому можна констатувати, що сучасні міжнародні економічні відносини характеризуються розвитком процесів інтенсифікації, глобалізації, інтеграції. Особливості розвитку міжнародних економічних відносин 90-х років ще більше свідчать на користь цього висновку.

Кінець XX - початок XXI ст. є періодом формування нової системи світового господарства з властивою їй ієрархією тих або інших національних економік у міжнародному поділі праці на міжнародному ринку капіталів, ресурсів.

Глобалізація фінансових ринків впливає на розвиток, оскільки фінанси відіграють важливу роль в економічному зростанні та індустріалізації (рис. 1). Фінансова глобалізація впливає на зростання двома способами:

- за рахунок підвищення глобальної пропозиції капіталу;
- через стимулювання розвитку національної фінансової системи, що підвищує ефективність розподілу ресурсів, створює нові фінансові інструменти.

Проходження кожного етапу розвитку МФР супроводжувалося появою характерних для цього етапу тенденцій і факторів. Серед найважливіших тенденцій найбільш впливовими є: конкуренція, інтеграція, конвертація, концентрація, інформатизація.

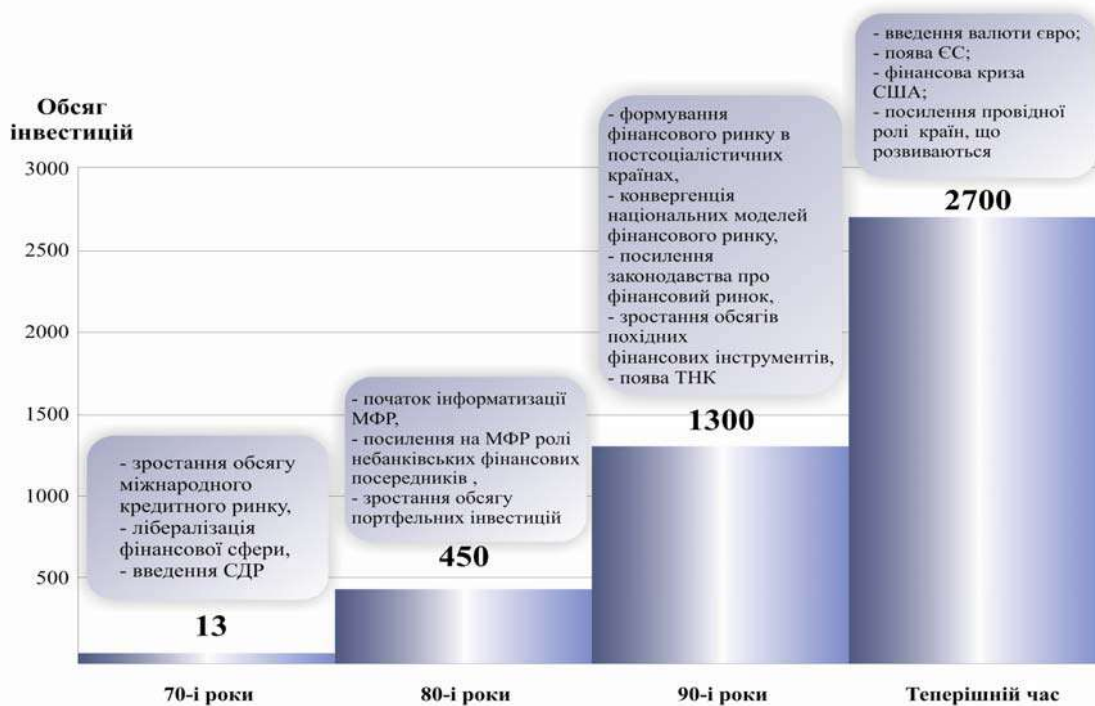

Рис. 1. Етапи розвитку світового фінансового ринку

Сучасні глобальні процеси у світовому економічному просторі тісно пов'язані з ринком капіталу, під яким розуміють економічний механізм накопичення та перерозподілу вільного капіталу, який складається з ринку іноземних кредитів та позик, ринку євровалют, фондового ринку тощо.

Внаслідок перегляду інвесторами перспектив макроекономічного зростання, а також монетарної та фіскальної політики, дохідність за довгостроковими державними облигаціями значно коливалася останні роки внаслідок фінансових потрясінь. У 2009 році дохідність десятирічних облигацій держпозики США залишалася практично без змін, у той час, як прибутковість за європейськими і японськими суверенними облигаціями впала на 35 і 15 пунктів відповідно (рис.2).

Поряд зі зниженням номінальної прибутковості, в Єврозоні впала також реальна прибутковість за державними довгостроковими облигаціями, в той час, як реальна прибутковість за десятирічними облигаціями США дещо зросла. У той же час, у єврозоні в другому кварталі 2009 року несподівано швидкими темпами відбувалося відновлення економік Німеччини та Франції, також рекордними темпами зросла економіка Японії, хоча це зростання все ж було повільніше очікуваного.

Центральні банки найбільших країн продовжували проводити політику, спрямовану на пом'якшення фінансових умов, підтримуючи ставки на рівні, близькому до нуля. Банк Англії оголосив про розширення прямих закупівель державних облигацій та активів приватного сектору з 50 млрд. фунтів до 175 млрд. фунтів. Внаслідок підвищення активності американської економіки, ФРС оголосила про намір продовжити викуп казначейських цінних паперів до кінця 2009 року.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

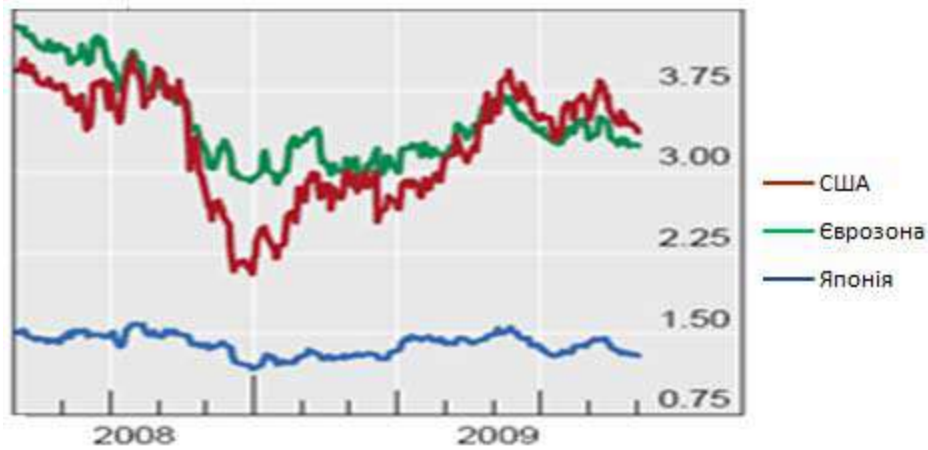

Рис.2. Номинальна прибутковість за десятирічними державними облігаціями у світі (%) [4]

Із поглибленням світової фінансової кризи та цілою низкою негативних корпоративних подій на ринках капіталу розвинених країн у другому-третьому кварталах 2008 року, український фондовий ринок починає втрачати лідируючі позиції (за підсумками 2007 р. вітчизняний ринок посів друге місце після Китаю місце за темпами зростання) [4].

Таблиця 1

Показники розвитку основних фондових ринків у 2009 р.

Країна	Обсяг обігу ринку, млрд. дол. США.	% від ВВП
США	5870,90	46,64
Японія	800,00	20,97
Німеччина	650,40	15,42
Велика Британія	475,60	27,78
Франція	287,50	21,88
Італія	228,00	24,68
Нідерланди	150,20	38,30
Чеська Республіка	9,20	8,70
Росія	6,30	3,40
Україна	5,77	4,20
Азербайджан	0,35	2,90

У 2008 році росту зазнала і кількість випущених цінних паперів. Комісією з цінних паперів та фондового ринку зареєстровано випуск цінних паперів на суму 153,05 млрд. грн., що на 14% вище за показник попереднього року (рис.3) [5].

Серед фінансових інструментів найбільші обсяги випусків зареєстровано з інвестиційними сертифікатами КУА П ІФ – 42,71%, акціями – 30,15% та облігаціями підприємств – 20,48% від загального обсягу зареєстрованих випусків цінних паперів. Обсяг виконаних торговцями договорів на ринку цінних паперів у 2008 році становив 883,42 млрд. грн., що більше на 129,11 млрд. грн. порівняно з 2007 роком. У третьому кварталі обсяг виконаних договорів був найбільшим за рік та становив 246,03 млрд. грн., що у 1,33 рази більше ніж у відповідному періоді 2007 року [5].

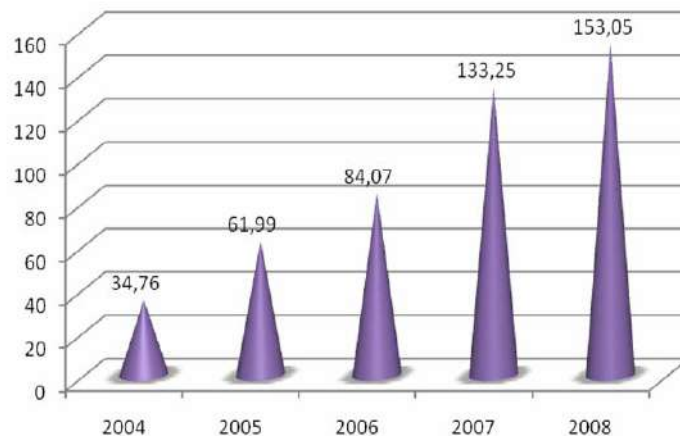

Рис. 3. Обсяги зареєстрованих ГКЦПФ випусків цінних паперів України, млрд. грн. [5]

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Останніми роками вітчизняний фондовий ринок продемонстрував достатньо високі темпи розвитку. Рівень його капіталізації за офіційними даними цілком співставний з рівнями капіталізації ринків акцій Польщі та Чехії. Проте якісні характеристики вітчизняного фондового ринку знаходяться на низькому рівні, що перешкоджає йому ефективно виконувати функції, пов'язані із залученням та перерозподілом інвестиційних ресурсів для забезпечення стабільного економічного розвитку.

Успішні фондові ринки країн Центральної та Східної Європи (Чехії, Польщі, Словенії, Угорщини, Хорватії, країн Балтії) функціонують на основі консолідованої системи біржової торгівлі із основною біржею, на якій укладається переважна більшість угод з цінними паперами. Функціонує централізована депозитарна система із центральним депозитарно-кліринговим центром. *Організації цих ринків притаманні:*

- висока концентрація обсягів торгівлі;
- активна участь держави як учасника ринку і як регулятора, спрямована на підвищення ліквідності ринку;
- свідома підтримка попиту на ресурси фондового ринку через врегулювання діяльності інституційних інвесторів і створення умов для участі домогосподарств на ринку.

Слід наголосити, що суттєву роль у становленні ліквідного фондового ринку в зазначених країнах відіграла держава. *Найважливішими кроками державної політики у цій сфері були:*

- розробка правил торгівлі на біржах, їх функціонування, забезпечення їх надійності та прозорості;
- активна політика щодо управління внутрішнім боргом, що обумовлювало наявність на внутрішньому організованому ринку надійних, високоліквідних цінних паперів – казначейських облігацій;
- продаж частини акцій підприємств, що приватизуються, на організованому фондовому ринку;
- забезпечення відповідної законодавчої бази функціонування ринку, що гарантувала захист прав акціонерів.

Вказана політика здійснювалася в декілька етапів, в рамках яких відбувалося вирішення конкретних, чітко окреслених цілей в рамках загальної стратегії сприяння розвитку фондового ринку та в контексті загальної реформи вітчизняного фінансового сектору. *Виходячи з аналізу досвіду країн Центральної та Східної Європи та з урахуванням особливостей економіки України, можна запропонувати два основних етапи цілеспрямованої державної політики формування дієздатного фондового ринку в Україні.*

Перший етап має на меті забезпечити розвиток ліквідності організованого ринку насамперед за рахунок консолідації і зростання частки організованого ринку. При цьому слід запобігти створенню невеликих за розмірами бірж, ресстраторів тощо з метою задоволення тимчасових корпоративних інтересів. Важливим засобом розвитку фондового ринку має стати проведення точкової приватизації через первинне публічне розміщення акцій на організованому ринку. Такий механізм добре зарекомендував себе у Польщі, Угорщині, балтійських країнах. Він надає можливість залучити кошти населення до приватизації, забезпечує ринковий механізм визначення ціни об'єкта, що приватизується. Протягом першого етапу має бути розпочато лібералізацію руху капіталу. Це вимагає вдосконалення системи банківського і фінансового нагляду, зміни монетарного режиму, лібералізації валютного ринку. Оскільки кроки з лібералізації мають бути поступовими і скоординованими зі змінами в монетарному режимі, перехідні норми мають передбачати здійснення валютного контролю за певним чітко визначеним переліком короткотермінових операцій, на період не більше трьох років. Операції фондового ринку, прямі іноземні інвестиції, купівлю нерухомості під інвестиції, довготермінові кредити тощо потрібно звільнити від контролю раніше.

Другий етап передбачає закріплення успіхів, досягнутих під час реалізації першого етапу, а також приведення нормативної бази та механізмів регулювання ринку фінансових послуг у відповідність до світових стандартів. Надзвичайно важливим моментом є прийняття єдиного закону, який регулював би випуск та обіг усіх видів цінних паперів та питання професійної діяльності на ринку фінансових інструментів, депозитарного обслуговування, регулювання ринку фінансових інструментів. *Головними завданнями цього закону є:*

- врегулювання випуску та обігу похідних цінних паперів, які критично важливі для ефективного управління ризиками, що виникатимуть у процесі лібералізації руху капіталу та зміни монетарного режиму;
- розвиток ринку державних та муніципальних цінних паперів, що розширює можливості інвесторів для диверсифікації фінансових портфелів, сприяє розвитку приватних пенсійних фондів.

Прозорість діяльності емітентів та інших учасників ринку, своєчасне та належне розкриття інформації є однією із базових умов зменшення несиметричності інформації, що притаманна усім фінансовим ринкам, підвищення стабільності останніх, захисту прав інвесторів та кредиторів. Відтак необхідним є забезпечення на законодавчому рівні жорстких стандартів розкриття інформації емітентами, фінансовими посередниками та регуляторами, запровадження міжнародних стандартів розкриття інформації: міжнародних стандартів бухгалтерського обліку Комітету з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (IASB) та міжнародних стандартів розкриття інформації Міжнародної організації комісії з цінних паперів (IOSCO).

Невід'ємною складовою другого етапу реформування фондового ринку України має стати цілеспрямоване формування мережі інституційних інвесторів. Недержавні пенсійні фонди, інвестиційні фонди, страхові компанії традиційно є найактивнішими учасниками фондових ринків розвинутих країн.

Мають набути розвитку заходи щодо лібералізації руху капіталів, розпочаті в рамках першого етапу та розраховані на здійснення протягом тривалого періоду. Орієнтовно, реалізація двох вищенаведених етапів реформування фондового ринку потребуватиме 5-7 років. Після того, як більшість заходів, передбачених кожним з етапів, будуть реалізовані та будуть отримані певні результати, необхідно буде розробити нову стратегію розвитку фондового ринку, яка б враховувала існуючі напрацювання в даній сфері, та містила заходи, спрямовані на удосконалення фондового ринку. Оновлена стратегія повинна бути спрямована на практичну реалізацію фондів ринком системних функцій, які належать йому в ринковій економіці. В її рамках мають відбутися завершення формування системи регулювання і нагляду, що відповідає Базельським принципам, інтеграція внутрішнього фондового ринку до європейського ринку, формування повнофункціональної багаторівневої системи пенсійного страхування тощо.

Висновки. Таким чином, здійснення послідовної цілеспрямованої політики формування в Україні ефективного фондового ринку є принципово важливою складовою завершення процесу ринкової трансформації національної економіки, забезпечення інституційної збалансованості останньої, суттєвим чинником зміцнення національної конкурентоспроможності у довгостроковій перспективі.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Бударина Н.А. Влияние глобализации на стабильность мирового финансового рынка и рынка капитала Украины / Бударина Н.А. // Актуальні проблеми міжнародних відносин. Збірник наукових праць. Київ: КНУ. -2008. -С.29-34.
2. Макогон Ю.В. Глобализация и экономическое развитие: национальный аспект [Макогон Ю.В. Дергачева В.В., Пашко Е.А., Фильянов П.А.] Учебное пособие.- Донецк: ДонНУ. - 2006. - 260с.
3. Кушлин, В. Факторы экономического кризиса и базис его преодоления / В. Кушлин // Экономист. – 2009. - № 3. – С. 3 – 11.
4. Банк міжнародних розрахунків - <http://www.bis.org>.
5. Звіт Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку за 2008 рік. - <http://www.ssmc.gov.ua>
6. <http://www.smida.gov.ua>. - Агентство з розвитку інфраструктури фондового ринку

РЕЗЮМЕ

Метою дослідження є розробка державної політики формування фондового ринку в Україні на засадах використання досвіду країн центральної та східної Європи.

Ключові слова: державна політика, фондовий ринок, міжнародний рух капіталу, світова економіка, глобалізація, центральна та східна Європа

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

РЕЗЮМЕ

Целью исследования является разработка государственной политики формирования фондового рынка в Украине на основе использования опыта стран центральной и восточной Европы.

Ключевые слова: государственная политика, фондовый рынок, международное движение капитала, мировая экономика, глобализация, центральная и восточная Европа

SUMMARY

A research aim is development of public policy of forming of fund market in Ukraine on the basis of the use of experience of countries of central and east Europe.

Keywords: state policy, fund market, capital international movement, world economy, globalization, Central and East Europe

КОНЦЕПТУАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО РОЗВИТКУ СПІВРОБІТНИЦТВА В РАМКАХ ЄВРОРЕГІОНУ «НИЖНІЙ ДУНАЙ»

Барановська М.І., викладач кафедри Міжнародних економічних відносин Одеського державного економічного університету

Пропозиції щодо розвитку співробітництва в рамках Єврорегіону «Нижній Дунай» можуть бути зроблені з урахуванням рівня використання Одеською областю переваг від свого прикордонного положення.

Для цього оцінимо рівень залучення Одеської області до міжрегіональних економічних зв'язків за допомогою коефіцієнту відкритості економіки регіону, що розраховується як половина суми зовнішньоторговельного обороту товарів, зовнішньоторговельного обороту послуг та обороту довгострокових іноземних інвестицій поділена на валовий внутрішній продукт регіону та помножена на 100 відсотків.

Використовуючи дані Головного управління статистики в Одеській області за 2009 рік можемо розрахувати коефіцієнт відкритості економіки. Він склав 24,6%. Якщо порівняти рівень відкритості Одеської області із середнім значенням цього показника по Україні (20,8%), то слід сказати, що наш регіон досить плідно використовує переваги свого транскордонного положення, однак при порівнянні даного результату із коефіцієнтами відкритості інших прикордонних областей України, особливо Західного регіону ми бачимо, що необхідно дещо активізувати міжрегіональні зв'язки нашого регіону з іноземними державами, насамперед в рамках Єврорегіону «Нижній Дунай».

Розрахуємо динаміку коефіцієнтів відкритості економіки Одеської області з 2004 по 2009 роки[1].

Таблиця 1.

Динаміка коефіцієнтів відкритості економіки Одеської області (у %)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
K_{np}	10,3	10,9	8,8	11,1	21,2	24,6

Як видно з таблиці 1 коефіцієнти відкритості економіки Одеської області мають тенденцію до зростання. Деякий спад спостерігається лише у 2006 році.

Проведений аналіз підтверджує значний вплив прикордонного розташування на інтенсивність залучення регіону до зовнішньоекономічних зв'язків.

Для активізації транскордонного співробітництва в рамках єврорегіону виділимо наступні сектори співпраці, що потребують відповідних дій:

- I. Соціально-економічний розвиток регіонів – членів єврорегіону;
- II. Підвищення конкурентоспроможності прикордонних територій;
- III. Зміцнення якості елементів транскордонної інфраструктури.

I. Соціально-економічний розвиток регіонів оцінюється інтегральною дією цілої низки факторів, провідними серед яких є: використання переваг геополітичного потенціалу регіону, раціональне використання природно-ресурсного та виробничо-економічного потенціалу регіону, переваг процесів ринкового реформування відносин власності, поліпшення якості життя населення, розв'язання проблем зайнятості, подолання негативних демографічних тенденцій, збереження екологічно безпечного стану навколишнього природного середовища тощо. Ефективному регіональному розвитку має сприяти:

- Формування суспільної свідомості населення регіонів – членів Єврорегіону «Нижній Дунай» щодо підтримки їх регіональної самобутності;

- Ініціювання та ефективна реалізація регіонального планування, конкретних спільних проєктів;

- Ефективне використання фінансових надходжень до регіону від різних сфер діяльності та фінансової допомоги ЄС.

Важливим елементом соціально-економічного розвитку регіонів є розвиток людського потенціалу

Потрібна організація спільного українсько-румунсько-молдовського центру на рівні місцевих органів влади для боротьби з торгівлею людьми, наркотиками, нелегальною міграцією та тероризмом.

Важливо, щоб розвиток міських та сільських територій відбувався збалансовано.

Суттєво гальмує розвиток транскордонного співробітництва проблема контактів та спільної діяльності громадянського суспільства.

Одним з найважливіших елементів соціально-економічного розвитку регіонів є охорона навколишнього середовища. В цьому напрямі слід запропонувати наступні заходи:

- звернути увагу на питання поліпшення басейнового управління річками шляхом використання спільних моніторингових систем якості повітря і води, спільне планування запобіжних заходів і протистояння надзвичайним ситуаціям, що зумовлені екстремальними погодними умовами, спільне управління природним парком. Допускається купівля державними установами обладнання спільного використання, а також організація вишколів для працівників;

- обмін досвідом, розробка спільних ефективних методів боротьби з ерозією ґрунтів;

- розвиток механізмів переробки відходів, консервації, регенерації і відновлення для поліпшення управління лісовим господарством та природними ресурсами;

- створення груп професіоналів для розробки планів усунення наслідків надвичайних ситуацій, створення онлайн мереж для дій, пов'язаних з надзвичайними ситуаціями;

- встановлення спільних систем раннього інформування про ситуації, що загрожують життю громадян.

II. Конкурентоспроможність регіонів-членів Єврорегіону «Нижній Дунай» залишається досить низькою. Причиною цього є брак інновацій і досліджень, які б стимулювали виробництво нових продуктів. Дуже слабкими є зв'язки між промисловістю та дослідницькими інститутами.

Необхідно організувати співпрацю у наукових дослідженнях між університетами країн-членів Єврорегіону. На території Єврорегіону близько один до одного розташовані декілька університетів. До співпраці за низкою заходів був залучений університет Кагулу. Регіональними адміністраціями повинні розроблятися регіональні інноваційні стратегії та надаватися підтримка співробітництву між виробничою та науковою сферою, спільному виробництву продуктів з використанням результатів досліджень.